

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 lutego 1997 r.

Nr 13

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

70 — z dnia 11 lutego 1997 r. w sprawie utworzenia stałych komitetów Rady Ministrów . . . 225

ROZPORZĄDZENIE

71 — Ministra Finansów z dnia 5 lutego 1997 r. w sprawie podatku akcyzowego . . . 227

70

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1997 r.

w sprawie utworzenia stałych komitetów Rady Ministrów.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 i Nr 156, poz. 775) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się, jako organy pomocnicze i opiniodawcze Rady Ministrów, następujące stałe komitety Rady Ministrów:

- 1) Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów, w skład którego wchodzi:
 - a) Minister Finansów,
 - b) Minister Gospodarki,
 - c) Minister Łączności,
 - d) Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa,
 - e) Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,
- 2) Komitet Rozwoju Regionalnego Rady Ministrów, w skład którego wchodzi:
 - a) Minister Łączności,
 - b) Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa,
 - c) Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,
 - d) Minister Transportu i Gospodarki Morskiej,
 - e) Prezes Rządowego Centrum Studiów Strategicznych,
- 3) Komitet Społeczno-Polityczny Rady Ministrów, w skład którego wchodzi:
 - a) Minister Edukacji Narodowej,
 - b) Minister Kultury i Sztuki,
 - c) Minister Pracy i Polityki Socjalnej,
 - d) Minister Sprawiedliwości,

- e) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- f) Minister Zdrowia i Opieki Społecznej,
- g) Prezes Rządowego Centrum Studiów Strategicznych,

- 4) Komitet Spraw Obronnych Rady Ministrów, w skład którego wchodzi:

- a) Minister Gospodarki,
- b) Minister Obrony Narodowej,
- c) Minister Skarbu Państwa,
- d) Minister Spraw Zagranicznych,
- e) Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych.

2. W razie powołania ministra do wypełniania zadań wyznaczonych przez Prezesa Rady Ministrów, Prezes Rady Ministrów może włączyć tego ministra do składu stałego komitetu odpowiednio do zakresu zadań ministra.

3. Prezes Rady Ministrów:

- 1) może wskazać inne osoby niż wymienione w ust. 1, które będą stałe uczestniczyły w pracach stałego komitetu,
- 2) może wyznaczyć sekretarza stanu lub podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, który będzie reprezentował Prezesa Rady Ministrów w pracach stałego komitetu.

4. Przewodniczący komitetu może zapraszać do udziału w pracach stałego komitetu również inne osoby nie wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Przewodniczących stałych komitetów Rady Ministrów powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów spośród członków komitetu.

2. Wiceprzewodniczących stałych komitetów Rady Ministrów powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów spośród członków komitetu, na wniosek przewodniczącego komitetu.

3. Funkcje sekretarza stałego komitetu pełni wyznaczony przez przewodniczącego komitetu urzędnik zatrudniony w komórce organizacyjnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, która sprawuje obsługę tego komitetu.

§ 3. Celem działania stałych komitetów Rady Ministrów jest uzgadnianie stanowiska członków Rady Ministrów, inicjowanie i przygotowywanie rozstrzygnięć oraz analizowanie sytuacji w poszczególnych dziedzinach polityki Rządu.

§ 4. Dziedziną działania Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów są:

- 1) sprawy projektów aktów normatywnych i projektów programów oraz analiz i sprawozdań dotyczących polityki gospodarczej państwa, w tym szczególnie:
 - a) planowania i realizacji dochodów i wydatków budżetu państwa,
 - b) zasad rozwoju gospodarczego kraju,
 - c) zasad rozwoju rynku finansowego, infrastruktury technicznej gospodarki,
 - d) zmian strukturalnych i przekształceń własnościowych,
 - e) zasad polityki ochrony środowiska i ekorozwoju,
 - f) międzynarodowej współpracy gospodarczej oraz zaangażowania kapitału zagranicznego,
 - g) zasad kształtowania i realizacji polityki mieszkaniowej państwa,
 - h) prognoz koniunktury gospodarczej,

- 2) inne sprawy zlecone przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

§ 5. Dziedziną działania Komitetu Rozwoju Regionalnego Rady Ministrów są:

- 1) sprawy projektów aktów normatywnych i projektów programów oraz analiz i sprawozdań dotyczących polityki regionalnej i przestrzennej państwa, w tym szczególnie:
 - a) instrumentów rozwoju regionalnego Polski,
 - b) kryteriów alokacji środków budżetu państwa, przeznaczonych na wspieranie rozwoju regionalnego,
 - c) kształtowania obszarów wiejskich i strukturalnych przeobrażeń wsi,
 - d) opiniowania zasad kształtowania finansów komunalnych i ich relacji z budżetem państwa,
 - e) kształtowania oraz rozwijania współpracy regionalnej i transgranicznej,

- 2) inne sprawy zlecone przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

§ 6. Dziedziną działania Komitetu Społeczno-Politycznego Rady Ministrów są:

- 1) sprawy projektów aktów normatywnych i projektów programów oraz analiz i sprawozdań dotyczących zagadnień społeczno-politycznych, w tym szczególnie:

- a) przestrzegania praw człowieka i obywatela, praworządności i stanu bezpieczeństwa obywateli,
- b) umacniania więzi z Polonią i wychodźstwem, wymiany młodzieży, wymiany informacji, tworzenia sprzyjających warunków dla mniejszości narodowych i etnicznych żyjących w Polsce,
- c) polityki socjalnej, ograniczania skutków bezrobocia, bezpieczeństwa i ochrony warunków pracy, oświaty, nauki, szkolnictwa wyższego, kultury, zdrowia i opieki społecznej, wypoczynku i sportu, ochrony środowiska,
- d) warunków i zasad współpracy Rządu i innych organów administracji rządowej ze związkami zawodowymi, organizacjami samorządu zawodowego i stowarzyszeniami,
- e) stosunków państwa z Kościołem Katolickim oraz z innymi kościołami i związkami wyznaniowymi,
- f) społecznych aspektów działalności środków masowej komunikacji i systemu telekomunikacyjnego państwa,

- 2) inne sprawy zlecone przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

§ 7. Dziedziną działania Komitetu Spraw Obronnych Rady Ministrów są:

- 1) sprawy projektów aktów normatywnych i projektów programów oraz analiz i sprawozdań dotyczących zewnętrznego i wewnętrznego bezpieczeństwa państwa, w tym szczególnie:
 - a) systemu obronnego państwa oraz ekonomiczno-społecznych podstaw jego funkcjonowania,
 - b) przemysłu zbrojeniowego, obrotu uzbrojeniem i sprzętem specjalnym, badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych prowadzonych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, przygotowań mobilizacyjnych w gospodarce narodowej, tworzenia i gospodarowania rezerwami państwowymi oraz utrzymywania zdolności produkcyjnych i remontowych w gospodarce narodowej na potrzeby obrony państwa,
 - c) uwzględnienia wymogów bezpieczeństwa państwa w planowaniu przestrzennym i rozbudowie infrastruktury gospodarczej, w tym transportu i łączności,
 - d) nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i innych sytuacji kryzysowych, a także koncepcji działań zmierzających do likwidacji tych zagrożeń i sytuacji oraz usunięcia ich skutków,

- 2) inne sprawy zlecone przez Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

§ 8. W toku wykonywania zadań wynikających z § 4—7 stałe komitety Rady Ministrów współdziałają z ministrami i innymi organami nie reprezentowanymi w składzie tych komitetów.

§ 9. 1. Tryb działania stałych komitetów Rady Ministrów, przygotowywania dokumentów przedstawia-

nych tym organom oraz zwoływania i odbywania ich posiedzeń określa regulamin pracy Rady Ministrów.

2. W razie uznania przez przewodniczącego stałego komitetu, że sprawa wniesiona pod obrady komitetu nie wymaga zajęcia stanowiska przez komitet w pełnym składzie, może on spośród członków komitetu utworzyć zespół i powierzyć mu rozpatrzenie tej sprawy w trybie określonym w regulaminie pracy Rady Ministrów.

§ 10. 1. W celu realizacji swoich zadań stałe komitety Rady Ministrów oraz ich przewodniczący mogą określać sposoby i terminy wykonania prac mających na celu przygotowanie projektu stanowiska lub decyzji

Rady Ministrów albo Prezesa Rady Ministrów oraz wskazywać organy odpowiedzialne za ich wykonanie.

2. Stały komitet Rady Ministrów może powoływać zespoły robocze lub ekspertów do opracowania analiz, prognoz, ekspertyz oraz koncepcji i projektów rozwiązań programowych.

3. Stałe komitety Rady Ministrów składają Radzie Ministrów roczne sprawozdania ze swojej działalności.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

71

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lutego 1997 r.

w sprawie podatku akcyzowego.

Na podstawie art. 6 ust. 10 pkt 2, art. 32 ust. 5, art. 35 ust. 4, art. 36 ust. 5, art. 37 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231, Nr 142, poz. 702 i 703 oraz z 1996 r. Nr 137, poz. 640) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się tabele stawek podatku akcyzowego, stanowiące załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia, dla wyrobów akcyzowych produkowanych w kraju oraz importowanych, wymienionych w pozycjach 3—12, 14—16, 18 i 20 załącznika nr 6 do ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231, Nr 142, poz. 702 i 703 oraz z 1996 r. Nr 137, poz. 640), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Podatek akcyzowy od nadmiernych ubytków i zawinionych niedoborów wpłaca się w przypadku wystąpienia tych ubytków i niedoborów w czasie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu spirytusu i wyrobów spirytusowych (SWW: 244), wyrobów winiarskich (SWW: 247) oraz piwa (SWW: 2483).

2. Przepis ust. 1 stosuje się w przypadku stwierdzenia nadmiernych ubytków i zawinionych niedoborów:

- 1) przed powstaniem obowiązku podatkowego w podatku akcyzowym,
- 2) w czasie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu spirytusu nabytego po cenie niższej od określonej w odrębnych przepisach najwyższej urzędowej ceny zbytu.

3. Do nadmiernych ubytków i zawinionych niedoborów stosuje się najwyższą stawkę podatku akcyzowego, ustaloną dla wyrobu akcyzowego wytworzonego przez producenta, u którego powstały te ubytki lub niedobory.

4. Do nadmiernych ubytków lub niedoborów spirytusu nabytego po cenie niższej od najwyższej ceny urzędowej stosuje się stawkę podatku akcyzowego w wysokości różnicy między najwyższą ceną urzędową, pomniejszoną o podatek od towarów i usług, a ceną nabycia pomniejszoną o podatek od towarów i usług, z zastrzeżeniem ust. 3.

5. Podatek akcyzowy od nadmiernych ubytków wyrobów winiarskich pomniejsza się o podatek akcyzowy zawarty w cenach zakupu zużytych do ich wytworzenia wyrobów winiarskich i podatek akcyzowy pobrany przez urzędy celne od tych surowców.

§ 3. W przypadku gdy producent oddaje wyrób akcyzowy w odpłatne użytkowanie, obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstaje nie później niż w dniu opuszczenia przez wyrób terenu zakładu, w którym został wyprodukowany.

§ 4. Przy sprzedaży paliw do silników przesyłanych do odbiorcy rurociągiem za datę opuszczenia terenu zakładu, w którym zostały wyprodukowane, przyjmuje się datę odbioru paliw potwierdzoną pisemnym protokołem komisijnego przyjęcia paliwa przez odbiorcę.

§ 5. 1. Zwalnia się od podatku akcyzowego:

- 1) opakowania z tworzyw sztucznych dla środków farmaceutycznych i materiałów medycznych dopuszczonych do obrotu na podstawie art. 5 ust. 1 i 2